Un meci atletic memorabil

Cred necesar să încep rîndurile de astăzi cu o mărturisire: Am văzut pînă acum destul de multe concursuri atletice, unele foarte interesante, altele mai puțin. Unele dintre ele ne-au provocat vii emoții, în ciuda faptului că profesiunea de ziarist ne cere să fim cît mai departe de pasiuni și cît se poate de obiectivi, să înregistrăm cu exactitate totul. Iată de ce trebuie să spunem că acum la Cluj am urmărit cel mai emoționant concurs pe care l-am văzut vreodată. Concursul de la Cluj, care angrena în întrecere echipele Știința Cluj—Dinamo—Metalul, a depășit cu mult tot ceea ce am mai văzut pînă acum în această direcție. Meciul care trebuia să decidă situația primelor două locuri în clasamentul campionatului republican de atletism pe echipe pe anul 1954, opunînd în întrecere directă cele mai bune două echipe ale țării (Dinamo și Știința Cluj) a fost cîștigat, pînă la urmă, de dinamoviști. Diferența de două puncte care i-a separat pe dinamoviști de studenții clujeni ilustrează, într-o oarecare măsură, lupta care a existat sîmbătă și duminică în meciul de pe stadionul Gh. Gheorghiu-Dej. De fapt, această diferență de două puncte exprimă totuși prea puțin din lupta cu adevărat titanică, în care fiecare dintre reprezentanții celor două echipe s-a angrenat cu o dîrzenie exemplară chiar de la prima probă. Și, într-adevăr, chiar de la primul start al concursului, arbitrii au avut satisfacția să înregistreze pentru Ion Opriș performanța de 14,3 sec., unul din cele mai bune rezultate obținute în lume pe această distanță. Cu fiecare probă care a urmat, rezultatele bune s-au înșiruit, în așa fel încît la sfîrșitul primei zile de concurs, bilanțul ne arăta 2 noi recorduri, unul egalat și numeroase alte performanțe care reprezintă recorduri personale pentru cei mai mulți dintre participanți.

După prima zi, Știința Cluj ocupa primul loc în concurs, urmată la o diferență de cîteva puncte de Dinamo. Nu putem exprima în cuvinte pentru că ar însemna prea puțin, calculele uriașe pe care cu toții le-au făcut, căutînd să anticipeze rezultatul acestui meci. Duminică dimineața însă, dinamoviștii au avut o puternică revenire și au luat, la un moment dat, conducerea. Descalificarea ștafetei de 3x800 i-a făcut pe dinamoviști să piardă 8 puncte, care păreau hotărîtoare pentru soarta primului loc. Punctajul ultimelor probe aduce unele modificări, astfel că înaintea ultimei probe (ștafeta 4x400 m.) Știința Cluj se afla pe primul loc cu două puncte înaintea echipei Dinamo. În acest timp, nerăbdarea, dar și încordarea celor peste 3.000 de spectatori, au ajuns la maximum. Nimeni nu-și mai păstra locul. Cu toții s-au apropiat de marginea pistei, în vecinătatea turnantelor. Cînd s-a dat plecarea a început un adevărat vacarm, care a crescut în intensitate cu fiecare schimb, ajungînd ca la schimbul IV, în tribune și pe marginea pistei să fie un adevărat vulcan în plină erupție.

Seara, după terminarea concursului, am întîlnit pe străzile Clujului numeroși tineri care fuseseră martorii acestui meci atletic. Deși mai erau încă destul de afectați de înfrîngerea suferită de echipa lor, rămăseseră cîștigați definitiv pentru atletism, pentru lupta atît de intensă care poate exista în acest sport.

Victoria a revenit, așadar, echipei Dinamo București, care — ținînd seama de întîlnirile viitoare — nu mai poate pierde primul loc al clasamentului, fiind, deci, virtuala campioană a țării.

*

Am vrea să scriem acum ceva despre organizare. Clujenii, care au o experiență destul de mare în materie de organizare, au făcut totul pentru a asigura succesul acestui meci. Au tipărit afișe, pe care le-au difuzat pretutindeni, au reamenajat pista stadionului etc. Din păcate însă, materialele existente în Cluj nu mai pot satisface exigențele unui mare concurs. Nu există acum în Cluj decît numai 3 rînduri de garduri, ceea ce îi obligă pe organizatori să facă, în probele de garduri, serii contra timp. Nu mai există nici un fel de cub indicator, dar nici alte materiale indicatoare pentru ușurarea vizionării unui concurs. De asemenea, pista stadionului nu se mai prezintă astăzi în aceleași condiții ca acum cîțiva ani, pentru că nici nu a fost suficient tăvălugită și îngrijită. În rîndul arbitrilor am găsit numeroase elemente noi, absolvenți ai școlii de arbitri care a fost organizată cu cîteva luni în urmă. Din păcate însă, o serie dintre aceștia, dealtfel buni cunoscători ai problemelor atletismului, nu au fost în toate cazurile pe deplin obiectivi.

*

Dintre rezultatele obținute, fără îndoială că cel mai valoros este cel înregistrat de maestrul sportului Ion Opriș. Cele 14,3 secunde înregistrate de dinamovist reprezintă cea mai bună performanță europeană pe 1954. Acest rezultat a mai fost obținut anul acesta în Europa de: Boris Stolearov (U.R.S.S.), Stanko Lorger (Iugoslavia) și Evghenii Bulancik (U.R.S.S.). Consultînd anuarul atletic internațional, am putut afla că în Europa, recordul lui Opriș este întrecut doar de Hákan Lidman (Suedia) 14,0 sec. — recordmanul Europei — și de Evghenii Bulancik (U.R.S.S.) 14,1 sec.

Această sumară comparație vorbește limpede despre marea valoare a performanței obținute de Ion Opriș, care încununează străduințele depuse de el și antrenorul său Alexandru Mazilu.

ROMEO VILARA

Un public numeros a urmărit cu atenția încordată meciul de la Cluj. Iată sosirea în cursa de 200 m. în care Ilarie Măgdaș a înregistrat 21,9 sec. (Foto R. Vilara)

Etapa a VII-a a campionatului de atletism pe echipe

Dacă prin desfășurarea meciurilor etapei a șasea a campionatului republican de atletism pe anul 1954, în privința primelor două locuri ale clasamentului situația este clarificată, în sensul că Dinamo nu mai poate pierde primul loc, cîștigînd astfel titlul de campioană pe echipe a țării, iar Știința Cluj va rămîne pe locul doi, în schimb pentru locurile următoare lupta continuă cu aceeași îndîrjire. Pentru locul trei, de pildă, concurează cu șanse sensibil egale trei sau chiar patru echipe. Este vorba de Locomotiva, Constructorul+Flamura roșie, Metalul și Știința S.M.T.C.F.+Voința. De rezultatele pe care le vor obține în cele două etape care au mai rămas de disputat, depinde viitoarea configurație a clasamentului.

Sîmbătă și duminică este programată etapa a șaptea. Cu acest prilej se vor desfășura următoarele întîlniri: la București: Dinamo — Știința București — Locomotiva și Progresul — Metalul — Constructorul+Flamura roșie. Singura întîlnire din țară se va desfășura la Cluj și va angrena echipele: Știința — Casa Centrală a Armatei și Știința S.M.T.C.F.+Voința.

Declarația lui Julien Lenoir, conducătorul voleibaliștilor francezi

După terminarea meciurilor de volei între reprezentativele Republicii Populare Romîne și Franței, un corespondent al ziarului nostru s-a adresat conducătorului lotului francez, JULIEN LENOIR, secretarul Federației Internaționale de Volei, pentru un comentariu asupra acestor întîlniri. JULIEN LENOIR ne-a declarat următoarele:

„Ca un vechi pionier al voleiului în țara mea, am asistat și am luat parte la toate etapele dezvoltării acestui sport în Franța. Pe de altă parte, munca de secretar al Federației Internaționale de Volei m-a pus în contact cu activitatea voleibalistică din toate părțile lumii. Asta este, desigur, o... scuză pentru libertatea pe care mi-o iau de a face cîteva considerații generale în materie de volei, considerații pe care le socotesc autorizate.

După război, confruntările pe plan internațional în volei, au devenit frecvente și ele au fixat, în mod categoric, adevărul că acest sport rămîne o specialitate est-europeană. Voleiul sovietic este creator de școală dar nu numai atît; astăzi putem vedea la Sofia, București, Praga, Budapesta alături jucători pe măsura lui Constantin Reva și a celorlalți profesori necontestați. N-aș vrea să vă plictisesc enumerînd performanțe și amintind clasamente, care să confirme spusele mele. Acesta este însă adevărul.

Această fiind situația, noi conducătorii voleiului francez sîntem puși în următoarea alternativă: ori încercăm să mergem în pas cu progresul și să întreținem relații cu voleibaliștii din est (chiar dacă pierdem cu 3-0 ca la București), ori să ne limităm la tradiția meciurilor cu Belgia, Olanda sau Italia rămînînd „împărați în țara orbilor". (Mi se pare că aveți un corespondent al acestui dicton în limba romînă).

Bineînțeles, am rezolvat alternativa ca adevărați iubitori ai voleiului — am pierdut cu 3-0 la București...

Explicații pe plan tehnic pentru cele două înfrîngeri de astăzi după-amiază nu sînt greu de dat. Forța de atac a echipelor masculine și feminine ale R. P. Romîne, precizia în serviciu, excelenta pregătire fizică, iată atîtea elemente care nouă ne lipsesc. Echipele romîne joacă un volei modern, sport atletic și de concepție în același timp, au un stil cu adevărat perfect. Dar impresionant este faptul că nu numai cei șase titulari ai echipei sînt jucători de clasă; și rezervele care intră pe parcursul meciului sînt toți adevărați maeștri. Asta, despre romîni.

Și acum, v-ați aștepta să însemn obișnuitele scuze pentru înfrîngerea noastră. Nu voi căuta să explic condițiile care determină inferioritatea noastră pe plan sportiv și aceasta în nici un caz nu constituie o scuză. Mai degrabă o acuzare pentru cei care persistă în a nu face nimic sau chiar în a face rău sportului francez. E destul de simplu.

Cînd Jean Pierre Laverne, din Alger, ca să facă deplasarea pentru naționala Franței, primește doar un bilet de vapor de clasa a treia, el trebuie să-și plătească din banii lui diferența pentru avion, deoarece altfel ajunge la Paris cu întîrziere. În același timp, patronul nu-i acordă concediul pentru zilele de deplasare. Cum se acordă această situație de fapt cu principiul acceptat al amatorismului ca orele de sport să fie respectate și plătite, dacă nu de întreprindere, măcar de federațiile respective? Dar din ce bani să plătească federația noastră de volei (exemplul nu e izolat) cînd fondurile alocate prin Ministerul Instrucțiunii ni se taie mereu?

Pentru a juca la București în echipa reprezentativă a Franței, s-a ajuns la situația ridicolă ca o serie întreagă de jucători să anunțe la serviciu că sînt bolnavi. Ce o să zică patronul cînd va citi mîine în „L'Equipe" că „bolnavii" au jucat la București, la 2500 km. distanță? Situație comică dar care ascunde realități atît de dureroase. Nu mai lungim vorba. Tot ce n-avem noi în Franța, aveți aici unde oficialitatea acordă tot ceea ce este necesar pentru a se putea face sport adevărat.

Și acum, după aceste considerații de ordin general, să revenim pentru un moment în sala Floreasca, unde am trăit emoțiile unei frumoase întîlniri internaționale. Dacă n-am avut satisfacția succesului, am avut-o, în schimb, pe aceea a participării la o întrecere prietenească, animată de un înalt spirit sportiv.

Ospitalitatea proverbială a romînilor nu s-a dezmințit nici de data aceasta. Deși noi am vrut să jucăm duminică, imediat după coborîrea din avion, (la Paris ne așteptau birourile și atelierele), totuși gazdele au insistat neapărat să ne odihnim după drum și așa am rămas 24 de ore în București. Echipierele și echipierii Franței rămîn obligați pentru aceste ore frumoase. Ei mulțumesc și spectatorilor pentru încurajările care le-au fost adresate.

Mai sînt multe de discutat asupra tuturor acestor subiecte, dar sperăm să o facem cît de curînd, fiindcă asemenea întîlniri doresc să fie organizate cît de des. Pînă la viitoarea noastră revedere, sperăm să uităm neplăcerile care au insoțit plecarea noastră la București și să păstrăm numai amintirea clipelor frumoase petrecute în țara dumneavoastră".

Primele aeromodele romînești teleghidate

În sportul aeromodelist din țara noastră se va petrece în curînd un eveniment care va stîrni interesul și curiozitatea tuturor iubitorilor aviației sportive.

Este vorba de realizarea a trei tineri aeromodeliști, care lucrează cu sîrguință la construirea primelor aeromodele romînești teleghidate (conduse prin radio).

Noul gen de aeromodele este conceput după calculele și experiențele încununate de succes ale lui Mihail Vasilcenko, unul din cei mai de seamă constructori de aeromodele din Uniunea Sovietică. Vasilcenko a prezentat un asemenea model la concursul internațional de aeromodele care a avut loc în toamna anului 1951 la Poznan, în Polonia. În timpul zborurilor demonstrative, care s-au desfășurat atunci în fața celor mai buni aeromodeliști din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, aeromodelul planor condus prin unde radio-electrice a executat cu deosebit succes o întreagă gamă de evoluții aeriene comandate de pe pămînt. Interesanta realizare a celebrului aeromodelist sovietic a stimulat pe mulți dintre constructorii de aeromodele prezenți la această mare întrecere să se ocupe și ei cu studierea, proiectarea și construirea acestui interesant și modern gen de aeromodele. Printre cei care au luat atunci această hotărîre a fost și unul din componenții lotului nostru, tînărul Constantin Stere. După un studiu amănunțit și îndelungat, talentatul constructor de aeromodele de la C.C.A. a trecut la punerea în practică a cunoștințelor din acest domeniu, construind aparatura radioelectrică necesară, atît cea care urmează a fi instalată la bordul aeromodelului, cît și cea de pe pămînt, cu ajutorul căreia comenzile de zbor pot fi transmise de la distanță.

Modelul cu telecomandă, la care se lucrează în momentul de față, face parte din clasa aeromodelelor planoare însă de dimensiuni mărite. Pe acest model va fi instalat receptorul de unde radio-electrice, construit la scara respectivă, care primește și amplifică semnalele transmise prin unde de către postul emițător aflat la sol. Receptoarele și amplificatoarele de la bordul aeromodelului, semnalele postului de emisiune acționează asupra comenzilor, mișcîndu-le în sensul dorit de constructorul operator aflat la postul de emisie de pe pămînt.

Această primă realizare a tînărului constructor Constantin Stere cuprinde o instalație de telecomandă numai cu o singură frecvență. El studiază însă posibilitatea să ajungă la multiplicarea frecvențelor undelor radio-electrice, pentru ca modelul să poată efectua evoluții acrobatice mult mai complicate.

Inițiativa sportivului de la C.C.A. a stimulat pe încă doi aeromodeliști, Ștefan Purice și Ștefan Lupulescu, care lucrează și ei cu mult entuziasm la construirea unor aeromodele teleghidate pe care le vom putea urmări în viitoarele concursuri.

B. MARICA

Aspecte de la faza regională a campionatului republican individual de popice

Nu a trecut mult timp de cînd au luat sfîrșit întrecerile campionatului republican de popice pe echipe și iată că din nou iubitorii acestui sport așteaptă cu justificată nerăbdare ultimele dispute din cadrul altei întreceri tradiționale: campionatul republican individual de popice.

Ca și în edițiile anterioare, competiția din acest an a angrenat în primele ei faze mii de popicari, iar de curînd cei mai buni dintre ei au continuat lupta pentru cucerirea mult rîvnitului titlu de campion al țării.

La Iași, lupta pentru calificare s-a dat între popicarii de la Progresul Roman și Locomotiva RATA Iași. După întreceri echilibrate, jucătorii de la Progresul Roman au reușit să cîștige două din cele trei probe. Astfel, Gheorghe Anușca a cîștigat proba de 100 bile cu un procentaj de 175 popice doborîte, iar coechipierul său, Petre Buhăescu, a ocupat primul loc la proba de 300 bile cu un rezultat (501 popice doborîte), care confirmă valoarea acestui jucător. Proba de 200 bile a revenit feroviarului Dumitru Petrovici, care a doborît 286 popice.

În aceeași zi, s-au desfășurat la Roman întrecerile feminine ale fazei de regiune. Elena Savin (cîștigătoarea probelor de 50 și 150 bile) și A. Moroșeanu (cîștigătoarea probei de 100 bile), ambele de la Prog. Roman, dovedindu-se bine pregătite la cele trei stiluri de lansare a bilei, au reușit să se califice pentru finala competiției.

Faza de regiune de la Timișoara a reunit 12 băieți și 9 fete. În cursa pentru titlu au reușit să rămînă Lazăr Macovski (Progresul Timișoara), Aurel Vitner (Loc. Timișoara) și Gh. Racolța (Loc. Timișoara), iar la fete cele trei probe au fost cîștigate de Vilhelmina Bosinger (50 și 150 bile) și Maria Bagoly ambele de la Voința Timișoara.

Analizînd aspectul pregătirii tehnice se poate constata că participanții la fazele regionale au avut o comportare nesatisfăcătoare, mărturie fiind rezultatele slabe obținute de cîștigătorii probelor respective.

Spre deosebire de aceștia, la Arad concurenții s-au prezentat bine pregătiți atît din punct de vedere tehnic cît și fizic. Aci au fost realizate performanțe valoroase. Astfel, Sidonia Jilovan (Fl. roșie UTA Arad) s-a calificat în finala probei de 150 bile, realizînd 214 popice doborîte. În excelentă dispoziție s-a prezentat și Ion Micoroiu (Voința Arad) care a doborît din 300 bile 547 popice.

Și la Bucureşti apropierea sfîrșitului de campionat a făcut ca jucătorii să-și sporească eforturile pentru realizarea unor performanțe valoroase. După întreceri deosebit de dîrze, primele locuri la băieți au fost cîștigate de Alexandru Andrei (Voința București) la proba de 100 și 300, iar Toma Purcaru (Loc. Grivița Roșie) și-a întrecut toți adversarii la proba de 200 bile.

În turneul feminin la proba de 50 bile victoria a revenit tinerei jucătoare Erika Arion care, ca și anul trecut, a arătat multă precizie la figurile izolate. Proba de 100 și 150 bile a fost cîștigată de valoroasa jucătoare Florica Lăpușan (Loc P.T.T.).

*

Ne mai despărțe o săptămînă de finala campionatului. În zilele care au mai rămas, antrenorii trebuie să-și îndrepte toată atenția spre lichidarea lipsurilor semnalate în comportarea popicarilor, iar jucătorii și jucătoarele au datoria să se pregătească cu multă conștiinciozitate, pentru ca întrecerile finale să se ridice la un nivel superior.

I. TRAIAN